

Arrest

nr. 204 433 van 28 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en D. UNGER
Mont Saint Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Soedanese nationaliteit te zijn, op 11 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. UNGER *loco* advocaat D. ANDRIEN en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Soedanees staatsburger te zijn van Fellata afkomst. U bent geboren op 1 januari 1978 te Omdurman.

U groeide op bij uw ouders en u ging naar school. U volgde een bachelor opleiding 'Medical laboratory sciences and technology' aan de universiteit en u studeerde af in 2004. In 2009 ging u naar de Filipijnen om er te studeren voor apotheker. Na een opleiding van twee jaar, studeerde u af in 2011. Vervolgens keerde u terug naar Soedan.

U kreeg uw licentie van het medische comité en u begon te werken in de apotheek 'M.A.' te Umbada nadat u er stage had gelopen. Daarnaast werkte u ook nog voor 'Union' en distribueerde u met uw wagen medische goederen.

Toen u begin november 2016 hoorde dat de subsidies voor medicijnen zouden verdwijnen en dat de prijzen voor medicijnen daardoor tussen 100% en 150% zouden stijgen en toen u vervolgens de effecten zag voor de bevolking, besloot u om iets te ondernemen. U zag op Facebook dat er werd opgeroepen om te staken. U ging daarop naar verschillende apothekers in uw buurt om hen te motiveren om hieraan deel te nemen. Toen u naar huis ging, werd u aangehouden en werd u gedurende een vijftal dagen opgesloten. U verklaart dat u er werd gemarteld en gefolterd. U werd vervolgens vrijgelaten en u keerde naar huis. Toen u thuis was, bleef u bang voor represailles en bleef u binnenshuis. Men raadde u aan om te checken of u zou worden achtervolgd. U ging daarop naar de apotheek waar u werkte. Er was een wagen die u probeerde omver te rijden. U veronderstelt dat het een wagen van de geheime dienst is. U checkte een tweede maal of u gevolgd werd en ook deze keer merkte u dat u achterna werd gezeten. U hoorde van uw broer dat er mensen, die jullie niet kenden, naar u vroegen. U besloot hierop om in Sennar, het geboortedorp van uw vader, onder te duiken. Van daaruit verliet u vervolgens uw land in maart 2017 naar Egypte waar u ongeveer twee maanden verbleef. Vervolgens deed u de oversteek naar Italië en vertrok u er onmiddellijk via een voor u onbekend land en arriveerde u op 15 mei 2017 in België. U vroeg asiel aan bij de bevoegde Belgische asielinstantie op 24 mei 2017.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart dat u de Soedanese overheidsdiensten vreest omdat u, na uw opsluiting, zich bedreigd bleef voelen door de overheidsdiensten omdat u had opgeroepen om te staken nadat de overheid had beslist om medicijnen niet langer te subsidiëren. (zie gehoor CGVS, p 24, p 31)

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw Fallata ethnïe.

U verklaart dat u Fallata bent, een Afrikaanse etnie (zie gehoor CGVS, p 4). Wanneer u echter vragen worden gesteld over deze etnie, waar uw beide ouders toe zouden behoren (zie gehoor CGVS, p 17), verklaart u dat u niet veel over de stam weet omdat het u niet interesseert en omdat u in de stad bent opgegroeid (zie gehoor CGVS, p 18).

Het is vooreerst opmerkelijk dat **u zichzelf als Fallata bestempelt** (zie gehoor CGVS, p 4). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat Fallata een 'negatieve connotatie heeft die verwijst naar armoede, ongeletterdheid, religieus fanatisme en obscurantisme, het dwalen in straten, petty trading en jobs met een lage status,...'. Wanneer de protection officer (verder PO) opmerkt dat het wel bijzonder is dat u naar zichzelf verwijst als Fallata omdat het een pejoratieve betekenis heeft, zegt u dat mensen inderdaad een vies gezicht trokken wanneer u hen vertelde dat u Fallata bent (zie gehoor CGVS, p 18). **Het is des te meer verwonderlijk dat u, ondanks de negatieve connotatie die mensen bij uw etnie hebben, u zich hier geen verdere vragen heeft over gesteld.**

De term Fallata refereert bovendien naar verschillende stammen zoals Fulani, Borno, Hausa en Zabarma. (zie informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier) Het is niet aannemelijk dat u hierover niet op de hoogte bent, zelfs wanneer de PO u letterlijk vraagt of uw vader u niet heeft verteld tot welke subclan hij behoorde (zie gehoor CGVS, p 18) en dat u en ook uw ouders jullie zouden blijven voorstellen als 'Fallata'. U vermoedt spontaan Hausa wanneer u werd gevraagd naar een andere Afrikaanse stam (zie gehoor CGVS, p 17), maar u heeft geen idee of Fallata en Hausa iets met elkaar te maken hebben. U verklaart hierover dat u hierover geen tijd heeft omdat u studeerde (zie gehoor CGVS, p 18). Het is echter niet aannemelijk dat uw studie niet zou toelaten dat u tijdens uw dagelijkse leven informatie vergaarde over de ethnïe waar uw beide ouders toe behoorden en waar u bovendien bij woonde (zie gehoor CGVS, p 4).

Verder heeft u **geen idee waar Fallata overal wonen**. U verklaart, correct, dat ze in Sennar, Gadarif en in Sinja wonen maar u voegt er vervolgens aan toe dat ze gewoon in verschillende plekken in Soedan zijn (zie gehoor CGVS, p 19).

De informatie die u al heeft over Fallata lijkt dan ook eerder een gok dan daadwerkelijke kennis. **Het is niet aannemelijk dat iemand die in Soedan opgroeit, bij zijn beide ouders die van dezelfde stam zijn niet meer kennis heeft over zijn afkomst.**

Wanneer de PO peilt naar **specifieke kenmerken van uw stam**, geeft u aan dat u en uw broers en zussen twee parallelle strepen hebben op jullie slaap. Wanneer u wordt gevraagd waarom dit wordt gedaan, zegt u dat alle Soedanese stammen dit doen. Wanneer wordt gevraagd waarom dit wordt gedaan binnen uw stam, zegt u dat het een teken is maar dat u niet weet waarvoor. U zegt dat er veel stammen zijn met zulke tekens of anderen. (zie gehoor CGVS, p 21)

U verklaart dat er **racisme is tegen uw stam** (zie gehoor CGVS, p 17). U slaagt er echter niet in om aannemelijk te maken dat u, die verklaart van de Fallata etnie te zijn, racisme heeft gekend. U haalt een voorbeeld aan waarbij u zou hebben gesolliciteerd voor een functie in een ziekenhuis. U geeft aan dat u de functie niet kreeg ondanks het feit dat u voor de examens slaagde. Toen u werd gevraagd wat dit met uw afkomst te maken heeft, zegt u twijfelachtig dat de vraag over afkomst misschien werd gesteld. Het voorbeeld dat u aanhaalt komt helemaal niet doorleefd over waardoor ernstig kan getwijfeld worden of u wel slachtoffer bent geweest van dergelijk racisme.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw **kennis over Fallata** wel zeer beperkt is. Zo bent u niet op de hoogte **welke taal** Fallata spreken. U kan niet meer zeggen dan dat het een 'rotana' is, wat een algemene benaming is voor lokaal dialect. U verklaart verder dat uw ouders het spreken maar dat u en uw broers en zussen de taal niet kunnen spreken. Het is wel zeer vreemd dat u de naam van de taal niet kent en dat u verklaart dat u er niets van weet (zie gehoor CGVS, p 18). U verklaarde immers dat u, tijdens uw verblijf van twee jaar in de Filipijnen wel wat Filipijns heeft geleerd, weliswaar onvoldoende om te communiceren, maar u geeft wel aan dat u hier kennis van heeft (zie gehoor CGVS, p 2). Binnen deze context is het wel zeer onwaarschijnlijk dat u de taal die uw ouders spreken helemaal niet kent.

Indien u werkelijk in Soedan zou hebben gewoond en er zou zijn opgegroeid en indien u zou behoren tot de Afrikaanse stam Fallata, mag van u enige kennis worden verwacht met betrekking tot uw etnie, waarvan u verklaart dat u erom wordt gediscrimineerd.

Niet alleen kan u niet aannemelijk maken dat u van Fallata etnie bent, daarnaast zijn er ernstige vraagtekens bij uw Soedanese nationaliteit of op zijn minst over uw recent verblijf in Soedan.

Het is immers zeer verwonderlijk dat u **niet beter op de hoogte bent van de andere stammen in Soedan**. U refereert naar **Shaigiya**, maar u kan hiervan niet zeggen of het een Arabische of Afrikaanse stam is (zie gehoor CGVS, p 20) terwijl dit één van de grootste stammen zijn in Noord Soedan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Ook van **Danagla**, een stam die u zelf spontaan opsomt heeft u geen idee dat dit een Afrikaanse stam is. Ook van **Halfawin** of **Messiria** weet u niet of het Afrikaanse of Arabische stammen zijn (zie gehoor CGVS, p 20).

Daarnaast is het niet aannemelijk dat u het geboortedorp van uw vader, Sennar, helemaal niet correct kan situeren. U geeft aan dat het een provincie in het noorden is (zie gehoor CGVS, p 14). Wanneer de PO u er echter op wijst dat deze provincie eerder ten zuiden van Khartoem ligt, zegt u dat u na de verdeling van Soedan verward was mbt de richtingen (zie gehoor CGVS, p 16). Uw verklaring dat u in de war was na de verdeling van Soedan is echter helemaal niet aannemelijk daar de verdeling van Soedan helemaal geen invloed heeft op de windrichtingen.

Voorts is het niet aannemelijk dat u geen idee heeft hoe de brandstof prijzen de afgelopen jaren evolueerden. (zie gehoor CGVS, p 26). Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat de prijzen sinds januari 2011 verschillende keren zijn gestegen als gevolg van de afscheiding van het olierijke Zuid- Soedan. De subsidies werden toen een eerste keer verminderd waardoor de prijzen van benzine met 31% stegen en die van diesel met 44%. Een volgende prijsstijging kwam er in juni 2012 waarbij de benzineprijzen stegen met 47% en diesel met 23%. In 2013 kwam er vervolgens nog een prijsstijging waarbij de prijs van benzine en diesel steeg met 65 tot 75%. **Het is niet aannemelijk dat u, die verklaart een auto te bezitten helemaal geen idee heeft van deze enorme prijsstijgingen.** Ook al verklaart u dat u kon tanken bij uw werkgever, toch moet u zich ervan bewust zijn geweest dat er dergelijk prijsstijgingen waren daar deze ook een impact hadden op de algemene prijzen.

Bovenstaande vaststellingen doen ernstig afbreuk aan de door u voorgehouden etnie en zetten uw nationaliteit of op zijn minst uw recent verblijf op losse schroeven waardoor er bij voorbaat reeds ernstig en fundamenteel afbreuk wordt gedaan aan het door u geopperde asielrelaas. Daarbij dienen meerdere elementen van het door u geopperde asielrelaas opgemerkt te worden, die geenszins geloofwaardig bevonden worden.

Vooreerst is het bedenkelijk dat u weigert om tijdens uw gehoor bij het CGVS over uw gevangenschap te praten. De PO brengt hiervoor het nodige respect aan de dag en stelt u daarom voor om schriftelijk, in uw eigen taal over uw ervaring tijdens uw gevangenschap te schrijven. Echter, uit een email van uw advocaat, meester Charlotte Hauwen van 14 juli 2017, blijkt dat u weigert om u verder over dit onderwerp uit te drukken. Uw advocaat geeft aan dat u ernstig getraumatiseerd bent en hierdoor niet meer over dit onderwerp wenst na te denken. (zie document toegevoegd aan het administratief dossier). U legt echter geen enkel bewijs voor, zoals een medisch attest, dat uw bewering over een opgelopen trauma zou kunnen ondersteunen.

Verder kan u niet aannemelijk maken dat u, iemand die **nooit bij een politieke organisatie behoorde opeens zou worden opgepakt door de overheid omdat hij bij apothekers langsging om hen te motiveren om deel te nemen aan een reeds georganiseerde staking**. U heeft hier geen enkele verklaring voor hoe de overheid u zou hebben opgemerkt (zie gehoor CGVS, p 32).

U kan tevens niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk een actie wilde opzetten tegen de afschaffing van subsidies voor medicijnen. Zo verklaart u immers initieel dat u niet weet of de manifestaties spontaan of georganiseerd waren. U geeft daarbij aan dat u niets van politiek kent en dat u alleen hoorde over protesten. (zie gehoor CGVS, p 29). Echter, u verklaart wat verder dat er zaken op Facebook werden geschreven waarbij apothekers tot staken werden opgeroepen (zie gehoor CGVS, p 31). De actie van de apothekers was dus duidelijk vooraf georganiseerd. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt overigens dat er tweehonderd apothekers zouden deelnemen aan de staking. Het is zelfs het 'preliminary committee of the pharmacies owners' die hebben opgeroepen tot deze staking. Het is helemaal niet aannemelijk dat u niet meer kan vertellen over de geplande staking daar u wel naar de apothekers ging om hen te motiveren om aan deze staking deel te nemen.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat het wel zeer vreemd is dat u verklaart dat uw 'smokkelaar' u zou hebben gezegd om na te gaan of u zou worden gevolgd (zie gehoor CGVS, p 24). Het is niet aannemelijk dat u reeds contact zou hebben genomen met een smokkelaar terwijl u geen enkele aanwijzing had dat u al dan niet gezocht zou zijn door de ordediensten. Het feit dat u verklaart dit wel te hebben gedaan, ondermijnt wederom de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt uw **originele Soedanese identiteitskaart** voor met nr 1157.3309.707, uitgegeven op 11/07/2016 en geldig tot 10/07/2021. Gezien de bestaande markt van valse identiteitskaarten, kan dit document niet aanvaard worden als een bewijs van uw nationaliteit. Uit informatie die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt immers dat vervalsingen van officiële documenten op grote schaal voorkomen in Soedan. Documenten kunnen slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden. Documenten hebben enkel het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, doch kunnen op zichzelf evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas herstellen. Verder legt u kopieën voor van de door u **behaalde diploma's**, namelijk uw certificaat voor het behalen van uw 'bachelor of medical laboratory sciences' (samen met uw puntenblad) en uw diploma van 'bachelor of science in pharmacy' (samen met uw puntenblad). Het gaat hier echter om fotokopieën waar geen bewijswaarde aan kan worden gehecht aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Deze documenten bevatten bovendien geen informatie betreffende uw nationaliteit of recente herkomst. Tot slot legt de advocaat uw **licentie van apotheker** voor met nr X afgeleverd op 19/09/2016 en geldig voor drie jaar. Ook hier gaat het om een kopie waardoor er wederom geen bewijswaarde aan kan worden gehecht.

Uw onwil om (een kopie van) uw Soedanees paspoort aan de Belgische asielinstanties te bezorgen (zie gehoor CGVS, p 36), omdat u vreest hierdoor uw familie in problemen te brengen, is opvallend, zeker aangezien nergens uit uw verklaringen blijkt dat uw familie op enige wijze geïnteresseerd wordt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 11 januari 2018 een "[m]anifeste appreciatiefout en schending [aan] van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikelen 196, 197, 198 et 199 van de Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, van de zorgvuldigheidsplicht, schending van artikel 10, §3, van de Richtlijn 2013/32/UE van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming, en van artikelen 4, 17 en 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen."

Verzoeker haalt artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 aan. Volgens deze bepaling moet een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door de verzoeker werd voorgelegd. Dit werd *in casu* niet correct gedaan. Verzoeker verwijst in deze naar een arrest van de Raad (nr. 43080, 6 mei 2010).

Waar het CGVS verzoeker verwijt dat hij niet veel weet over de Fallata etnie, wijst verzoeker erop dat hij nooit heeft gezegd dat zijn vrees in zijn land van herkomst verband hield met zijn Fallata etnie. Verzoeker legt uit dat Fallata de cultuur van zijn ouders is, maar dat verzoeker zelf geen traditionele opvoeding gekregen heeft. Zijn familie woont in een grote stad en de Fallata cultuur was niet belangrijk in hun dagelijkse leven. Hij was nooit echt geïnteresseerd door deze cultuur en praatte er heel weinig over met zijn familie en zijn vrienden. Hij stelt te weten dat er racisme jegens Fallata is en geeft aan dat hij het sommige keren ondergaan heeft. Verzoeker haalt aan dat hij duidelijk heeft gezegd (gehoor p.19) "*i weet enkel dat mijn vader fallata is, in Sudan nemen we altijd vaders stam. Mijn vader werkt en mijn moeder was verpleegster, ze deden alles om ons leven goed te maken, we hadden geen tijd om over die dingen te leren*". Verzoeker betoogt dat het feit dat hij niet geïnteresseerd was in de cultuur van zijn ouders niets te maken heeft met zijn asielrelaas. Het zijn geen voldoende redenen om het relaas van de verzoeker ongeloofwaardig te beschouwen.

Wat betreft verzoekers Soedanese nationaliteit en recent verblijf in Soedan, benadrukt verzoeker dat "*het feit dat hij een opgeleide man is, betekend niet dat hij kennis over verschillende culturen en stammen in Soedan heeft. Hij heeft wetenschap gestudeerd en was nooit echt geïnteresseerd door menselijke wetenschap.*"

Betreffende de locatie van Sennar, het geboortedorp van zijn vader, herneemt verzoeker dat hij "*daar alleen met de auto ging wanneer hij klein was dus hij heeft nooit aandacht aan de weg besteed*". Hij legt uit dat de laatste keer dat hij ernaartoe ging, zodanig psychologische stress had met betrekking tot zijn gevangenschap dat hij de weg niet kan herinneren.

Over de brandstof prijzen meent verzoeker een duidelijk antwoord te hebben gegeven (gehoor p.11-12, 26): "*hij werkte voor een privebewijs en hij moest medische materiaal distribueren met zijn wagen dus al de kosten in verband met de wagen werd betaald door deze bewijs. Hij had een kaart voor de benzine en de prijsstijging was de probleem van zijn werkgever.*"

Verzoeker haalt paragrafen 39 en 201 van de proceduregids van het UNHCR aan.

Verzoeker meent verder dat de documenten neergelegd bij het verzoekschrift duidelijk aantonen dat hij uit Soedan komt. Hij legt nieuwe originele documenten neer: zijn geboorteakte (stuk 3), de geboorteakte van zijn vader (stuk 4) en zijn apotheekvergunning met dezelfde nummer 10488 dat deze verduidelijkt in zijn gehoor p.10 (stuk 5).

Verzoeker stelt niet in staat te zijn om over zijn gevangenschap te praten. Hij geeft aan te lijden *“aan een ernstig trauma die de werkelijkheid van zijn gevangenschap en de foltering toont”*.

Verzoeker betoogt dat het CGVS artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet moet toepassen omdat het feit dat verzoeker al werd vastgehouden en gemarteld aantoonde dat zijn vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is.

Verzoeker benadrukt dat hij nooit echt politiek geëngageerd was, *“hij heeft het verschillende keren herhalen in zijn gehoor maar hij heeft ook duidelijk uitgelegd (gehoor pp.22 en 26) waarom hij voor deze speciaal zaak streed”*. Hij legt uit dat hij apotheker was en iedere dag mensen zag die niet genoeg geld hadden om medicijnen te verkopen. *“Hij voelde betrokken en wilde iets te doen tegen deze enorm prijsstijging. Bovendien heeft de verzoeker getoond dat hij op de hoogte van de nieuws betreffende zijn sector was (gehoor p.11 b.v. de verzoeker kent de twee ministers verantwoordelijk voor gezondheid en hun bekwaamheden)”*.

Verzoeker legt verder uit dat hij *“zag op Facebook dat er werd opgeroepen om te staken en hij besloot om naar verschillende apothekers in zijn buurt te gaan om hen te motiveren om hieraan deel te nemen. Het maakt hem geen tegenstander van het bewind maar het was genoeg om de aandacht van de veiligheidsagenten te trekken. Het CGVS moet rekening houden met artikel 48/3 die beweert dat: “ § 5. Bij het beoordelen of de vrees van de verzoeker voor vervolging gegrond is, doet het niet ter zake of de verzoeker in werkelijkheid de raciale, godsdienstige, nationale, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem door de actor van de vervolging worden toegeschreven”*”.

Verzoeker voert aan dat verweerder volgens artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 verplicht is om rekening te houden met alle relevante landeninformatie. Volgens recente landeninformatie op basis van kwaliteitsvolle bronnen veroorzaakt het loutere feit dat de verzoeker een staking heeft gesteund een werkelijke en gerechtvaardigde vrees voor vervolging. Volgens Amnesty International: *“La liberté d'expression, d'association et de réunion pacifique a été soumise à des restrictions arbitraires. Des détracteurs du gouvernement et des opposants présumés ont été arrêtés arbitrairement et incarcérés, entre autres violations de leurs droits. L'usage excessif de la force par les autorités pour disperser des rassemblements a fait de nombreuses victimes.”* (stuk 6).

Waar het CGVS niet begrijpt waarom verzoeker reeds contact zou hebben opgenomen terwijl hij geen bewijzen had dat hij was gezocht door de overheid, benadrukt verzoeker dat hij heeft beslist om zijn land te verlaten net na zijn gevangenschap. *“De smokkelaar vraagt hem om te checken als hij gevolgd werd om zijn ontsnappen te organiseren. De verzoeker ging dus buiten en een wagen probeerde om hem over te rijden. Hij ging buiten een tweede keer en hij ook merkte op dat hij door een wagen werd gevolgd.”*

Verzoeker betoogt dat het CGVS geen rekening houdt met het feit dat verzoeker zijn relaas op een heel coherente en uitvoerige wijze heeft verteld. *“Hij heeft uitgelegd waarom hij wilde iets tegen de prijsstijging te doen, hoe hij wist dat er een staking zou gebeuren en concrete in welke apotheken hij ging. De weigering van de vluchtelingstatus is gebaseerd op onvoldoende bewijsgronden.”*

Verzoeker haalt artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet aan.

Verzoeker voert aan dat uit beschikbare informatie blijkt dat verzoeker een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst.

Verzoeker haalt aan dat het Hof van Justitie, in zijn arrest *“Diakité”*, de begrippen van internationaal of binnenlands gewapend conflict omschrijft als *“een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden”* (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *“Diakité”*, para. 28).

Hij voert aan dat het CGVS zelfs niet de mogelijkheid van een subsidiaire bescherming heeft geanalyseerd. *“Echter is de situatie in Sudan heel onstabiel en, volgens een nota van het CGVS d.d. 24 oktober 2017 (stuk 7), er zijn grote risico's voor asielzoekers van non-Arabische ethnïe. De verzoeker heeft een antal documenten neergelegd die tonen dat hij afkomstig uit Sudan is. Het CGVS zou moeten analyseren de noodzaak om een subsidiaire bescherming aan de verzoeker toe te kennen. Door geen rekening te houden met de individuele situatie van de verzoeker (zijn ethnïe) en de algemene situatie in Sudan heeft de tegenpartij het artikel 27 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 en het artikel 10.3 van de Richtlijn 2013/32/EU geschonden.”*

Verzoeker stelt voorts dat het terugsturen van verzoeker naar zijn land van herkomst hem aan foltering of onmenselijke of vernederende behandelingen zou blootstellen in overeenkomstig met artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Immers, uit verschillende bronnen blijkt dat "*les Soudanais renvoyés vers leur pays par la Belgique, en collaboration avec les sbires du dictateur Omar el-Béchir, ont été torturés à leur arrivée au Soudan*". "De regering is nu aan het wachten op de resultaten van het onderzoek naar mogelijke foltering van teruggestuurde asielzoekers."

Verzoeker onderstreept verder dat "overeenkomstig artikel 3 EVRM, mag niemand worden onderworpen aan folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen. De beslissing die de verwijdering van een vreemdeling betreft kan leiden tot een situatie vallend onder de toepassing van dit artikel, als er ernstige redenen bestaan om te vrezen dat na zijn verwijdering, de vreemdeling zal bedreigd worden van folteringen of aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen."

Hij haalt tevens rechtspraak van het EHRM aan (EHRM, "*Singh et autres c. Belgique*", n° 33210/11 van 2 oktober 2012, § 103, ook "*M.S.S. v. Belgique et Grèce*", n°30696/09 van 21 januari 2011, EHRM, "*Saadi c. Italie*", n°37201/06 van 28 februari 2008, § 132).

In hoofdorde wordt gevraagd verzoeker te erkennen als vluchteling;
In subsidiaire orde, verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen;
In nog meer ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

Bij zijn verzoekschrift voegt verzoeker zijn geboorteakte, de geboorteakte van zijn vader, zijn licentie van apotheker, een rapport van Amnesty International van 2016/2017 (p. 416-420), een nota van het CGVS van 24 oktober 2017 betreffende Soedanese asielzoekers en een artikel van RTBF "*Soudanis torturés après leur renvoi de Belgique: Ecolo, déFI et CD&V demandent l'arrêt des expulsions*" van 20 december 2017.

Ter zitting legt verzoeker bijkomende stukken neer waarvan hij beweert dat het originele documenten betreffen en waarvan de kopieën reeds bij het verzoekschrift gevoegd zijn: de geboorteakte van verzoeker, de geboorteakte van verzoekers vader, verzoekers licentie van apotheker. Hij legt tevens een kopie van zijn paspoort neer.

Bij aanvullende nota van 12 maart 2018 legt verweerder de COI Focus "*Risico bij terugkeer*" van 6 februari 2018 neer.

2.3. Over de gegrondheid van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nrs. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Uit de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet en artikel 4, § 1 van de Richtlijn 2011/95/EU volgt dat het in de eerste plaats aan de asielzoeker toekomt om de nodige relevante elementen te verschaffen om over te kunnen gaan tot een onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.4. Aangaande de vluchtelingenstatus

2.4.1. Vooreerst benadrukt de Raad dat de identiteit, nationaliteit en herkomst de kernelementen in een asielprocedure zijn.

Niettegenstaande de Raad geen rechtsmacht heeft om zelf de nationaliteit van verzoeker te bepalen noch of hij er meerdere heeft dan wel of hij staatloze is, behoort het wel tot zijn bevoegdheid om, op basis van de door verzoeker verstrekte verklaringen en documenten, uit te maken of de voorgehouden nationaliteit al dan niet geloofwaardig en aannemelijk is. Immers ieder verzoek om internationale bescherming dient te worden afgewogen tegen het land van nationaliteit of indien geen nationaliteit kan worden aangetoond, van herkomst. Hierbij is het de verantwoordelijkheid van de asielzoeker om zijn beweerde identiteit, nationaliteit en land van herkomst aan te tonen en dit door middel van authentieke identiteitsdocumenten ondersteund door geloofwaardige verklaringen of, indien ernstige juridische en materiële moeilijkheden worden aangetoond om een sluitend bewijs voor te leggen, op basis van coherente verklaringen desgevallend ondersteund door andere concrete en objectieve stukken en landeninformatie.

2.4.2. Verzoeker toont niet aan waarom hij in de onmogelijkheid is zijn identiteit genoegzaam aan te tonen. Het ontbreken van ieder begin van bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot zijn asielrelaas.

2.4.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn beweerde Fallata etnie aannemelijk te maken, nu (i) niet kan worden ingezien dat verzoeker zichzelf als Fallata bestempelt (gehoorverslag van het CGVS van 10 juli 2017 (hierna: CGVS-verslag), p. 4), gezien Fallata een negatieve connotatie heeft die verwijst naar armoede, ongeletterdheid, religieus fanatisme en obscurantisme, het dwalen in straten, “petty trading” en jobs met een lage status (“*The West African (Fallata) Communities in Gedaref State: Process of settlement en local integration*”, p. 23); (ii) de term Fallata bovendien naar verschillende stammen zoals Fulani, Borno, Hausa en Zabarma verwijst (“*The West African (Fallata) Communities in Gedaref State: Process of settlement en local integration*”) en het niet aannemelijk is dat verzoeker hiervan niet op de hoogte is, noch dat hij zichzelf niet met zijn specifieke etnie zou vereenzelvigen. Meer nog, het is helemaal niet aanvaardbaar dat verzoeker zijn eigen subclan niet kent en dat hij zowel zichzelf als zijn ouders kenbaar maakt met het negatieve en overkoepelende term “*Fallata*” (CGVS-verslag, p. 18; “*Encyclopedia of Islam*”); (iii) verzoeker deels correct kan aanduiden waar Fallata wonen (Senna, Gadarif en Sinja) maar vervolgens vaagweg stelt dat ze “*gewoon in verschillende plaatsen in Sudan*” leven (CGVS-verslag, p. 19; (“*The West African (Fallata) Communities in Gedaref State: Process of settlement en local integration*”); (iv) verzoeker aangeeft dat hij en zijn broers en zussen twee parallelle strepen hebben op hun slaap – een gebruik van hun stam – maar de betekenis ervan niet kan duiden (CGVS-verslag, p. 21); (v) verzoeker verklaarde, wanneer hem gevraagd werd of hij ooit van Takakir (een andere benaming voor Fallata, zie “*The West African (Fallata) Communities in Gedaref State: Process of settlement en local integration*”, p. 23) gehoord heeft, “*Neen enkel gehoord, maar kan niet zeggen wat het juist is. Ze zijn ook een onderdrukte stam, ze kampen met racisme*” (CGVS-verslag, p. 19); (vi) verzoeker enerzijds verklaarde dat de Fallata met racisme geconfronteerd worden, maar anderzijds niet kan vertellen over zijn eigen ervaringen waarbij hij als Fallata slachtoffer zou zijn geweest van racisme (CGVS-verslag, p. 14); (vii) verzoeker niet kan aangeven welke taal Fallata, en dus ook zijn ouders, spreken (CGVS-verslag, p. 18).

2.4.4. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat Fallata de cultuur van zijn ouders is, dat verzoeker zelf geen traditionele opvoeding gekregen heeft, in een grote stad woonde en niet geïnteresseerd was in deze cultuur. Dergelijke uitleg kan de vaststelling dat verzoeker dermate onwetend is aangaande Fallata niet verschonen. Immers, zelfs al komt verzoeker uit de stad, heeft hij geen traditionele opvoeding gekregen en was hij niet geïnteresseerd in deze cultuur, dan nog is het ondenkbaar dat verzoeker zijn ouders zou omschrijven met de pejoratieve – en overigens overkoepelende – term “*Fallata*”. Van verzoeker kan minstens worden verwacht dat hij de subclan van hemzelf en zijn ouders kan aanduiden, *quod non*. Ook waar verzoeker aanbracht dat hij gediscrimineerd werd omwille van zijn Fallata etnie, merkt de Raad op dat indien dit het geval was geweest hij dan minstens enige kennis had opgedaan over zijn etnie, wat niet het geval is. Bovendien kan hij hierover niet doorleefd vertellen terwijl over dergelijke ervaringen geen kennis, noch interesse vereisen.

Waar verzoeker betoogt dat het feit dat hij niet geïnteresseerd was in de cultuur van zijn ouders niets te maken heeft met zijn asielrelaas, gaat hij eraan voorbij dat bij het bewijs van identiteit, de etnische herkomst een essentieel element uitmaakt en verzoeker ertoe gehouden is de elementen waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker toont echter niet aan tot de ‘Fallata’ te behoren.

2.4.5. Verder toont verzoeker zijn Soedanese nationaliteit niet aan, noch dat hij recent in Soedan zou verbleven hebben. Zo is verzoeker amper op de hoogte van de andere stammen in Soedan (CGVS-verslag, p. 20). Daarnaast is het niet aannemelijk dat hij het geboortedorp van zijn vader, Sennar, waar hij overigens beweerdelijk zou hebben ondergedoken, foutief situeert (CGVS-verslag, p. 14).

Waar verzoeker aanvoert dat hij er enkel heen ging als kind en onder veel stress stond toen hij er onderdook, kan zijn flagrante onwetendheid – verzoeker gaf aan dat Sennar in het noorden lag, terwijl het ver daar vandaan in het zuiden ligt – niet verschonen. Ook de vaststelling dat verzoeker geen idee heeft van de opmerkelijke stijging en evolutie van de brandstofprijzen de afgelopen jaren, hoewel hij verklaarde een auto te bezitten, ondergraaft zijn beweerde aanwezigheid in Soedan. Het argument dat verzoekers werkgever zijn benzine betaalde kan zijn onwetendheid niet verschonen, nu deze prijsstijgingen eveneens een invloed hadden op de algemene prijzen.

2.4.6. Uit voorgaande blijkt dat verzoeker er niet in slaagt zijn identiteit en etnie, noch zijn (recente) herkomst uit Soedan aannemelijk te maken. Gezien verzoekers voorgehouden vervolgingsfeiten zich afspeelen in Soedan hecht de Raad aldus evenmin geloof aan verzoekers vluchtrelaas.

2.4.7. Dit klemt des te meer nu verzoeker zijn asielrelaas al evenmin aannemelijk is. De Raad kan niet inzien – noch licht verzoeker concreet toe – waarom verzoeker, iemand die nooit tot een politieke organisatie behoorde, opeens zou worden aangehouden door de overheid omdat hij bij apothekers langsging om hen aan te moedigen deel te nemen aan een reeds georganiseerde staking (CGVS-verslag, p. 32).

2.4.8. De Raad kan evenmin aannemen dat verzoeker een actie wilde opzetten tegen de afschaffing van subsidies voor medicijnen. Immers, verzoeker verklaarde aanvankelijk dat hij niet wist of de manifestaties spontaan of georganiseerd waren (*“Geen idee ik ken niets van politiek, ik hoorde enkel over protesten”*, *“Weet u echt concreet bv van die en die groepen, of organisaties hebben manifestaties georganiseerd?”*, *“Nee geen idee”*, CGVS-verslag, p. 29). Even later verklaarde verzoeker dan weer vaagweg dat er zaken op Facebook werden geschreven waarbij apothekers tot staken werden opgeroepen (CGVS-verslag, p. 31). Uit informatie in het administratief dossier blijkt dat er tweehonderd apothekers zouden deelnemen aan de staking en dat het ‘preliminary committee of the pharmacies owners’ heeft opgeroepen tot deze staking. De actie van de apothekers was dus duidelijk vooraf georganiseerd. Het is dan ook helemaal niet aannemelijk dat verzoeker niet meer kan vertellen over deze geplande staking, zeker nu verzoeker naar de apothekers ging om hen te motiveren om aan deze staking deel te nemen. Voorgaande vaststellingen ondergraven geheel de waarachtigheid van verzoekers asielrelaas.

2.4.9. Wat betreft verzoekers kopieën van zijn diploma’s en puntenbladen (zijn certificaat voor het behalen van zijn ‘bachelor of medical laboratory sciences’, met puntenblad, en zijn diploma van ‘bachelor of science in pharmacy’, met puntenblad), stelt de Raad vast dat deze documenten slechts kopieën betreffen. Verzoekers licentie van apotheker werd deze uitgereikt op 19 september 2016 en niet *“eind 2015”*, zoals verzoeker tijdens zijn gehoor aangaf (CGVS-verslag, p. 11). Bovendien is het door verzoeker opgegeven licentienummer *“10488”* nergens op deze licentie terug te vinden (CGVS-verslag, p. 10). Verzoeker vermeldde tijdens zijn gehoor ook niet dat hij in 2012 voorlopig geregistreerd werd en vervolgens in 2016 volledig geregistreerd werd. Dergelijke vaststellingen ondergraven de echtheid van de door verzoeker neergelegde licentie. Bovendien wordt ter terechtzitting gevraagd welke studievakken verzoeker gevolgd heeft ter verkrijging van zijn universitaire graad in de farmacie. Verzoeker kwam niet verder dan te stellen farmacie 1, farmacie 2, biologie en scheikunde en hij kon de deelvakken van scheikunde niet aangeven. Hieruit kan bezwaarlijk blijken dat verzoeker in werkelijkheid jarenlang studeerde aan de universiteit. Verzoeker toont dan ook niet aan gekwalificeerd te zijn als apotheker en aldus maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij als apotheker in Soedan werkzaam was of kon werken.

2.4.10. Nog daargelaten dat ook niet kan aangenomen worden verzoeker apotheker was en dat evenmin kan aangenomen worden dat hij deelnam aan een staking van apothekers, heeft verzoeker gedurende zijn gehoor niet willen spreken over de gebeurtenissen tijdens zijn beweerde detentie (CGVS-verslag, p. 23, p. 35). De Raad stelt vast dat de *“protection officer”* hiervoor respect toonde en aan verzoeker heeft voorgesteld om schriftelijk, in zijn eigen taal, alsnog over zijn ervaring in gevangenschap te schrijven (CGVS-verslag, p. 35). Uit een e-mail van verzoekers advocaat blijkt echter dat verzoeker weigert om over zijn gevangenschap uit te weiden.

Verzoekers advocaat stelt in deze e-mail dat verzoeker ernstig getraumatiseerd is doch legt geen enkel begin van bewijs van dit trauma neer, noch kon dit uit het gehoor blijken nu hij niet gehinderd was te spreken over alle andere gebeurtenissen die aanleiding zouden hebben gegeven aan de arrestatie.

2.4.11. Uit informatie in het administratief dossier blijkt dat vervalsingen van officiële documenten op grote schaal voorkomen in Soedan, zodat de bewijswaarde van de door verzoeker neergelegde documenten met een passende voorzichtigheid dienen te worden benaderd. Documenten kunnen bovendien slechts een ondersteunende bewijswaarde hebben, met name in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen ondersteund worden, *quod in casu non*, zoals hierboven werd vastgesteld

2.4.12. Naast de school en licentiedocumenten waarvan hoger werd gesteld dat deze geen bewijswaarde hebben, legt verzoeker ter zitting een kleurenkopie van twee bladzijden van zijn paspoort neer. Verzoeker gaf tijdens zijn gehoor nog aan dat zijn paspoort nog in Soedan lag en het niet mogelijk was om zijn paspoort te laten overmaken of een kopie van alle bladzijden te bezorgen (“*Neen dat gaat niet*”, CGVS-verslag, p. 9). Waar verzoeker bij het CGVS nog stelde dat hij zijn familie geen problemen wou bezorgen, licht verzoeker niet toe waarom het opsturen van een kopie van zijn paspoort opeens niet meer voor problemen zou kunnen zorgen. Evenmin kan worden ingezien waarom verzoeker dan geen kopie van elke pagina heeft laten bezorgen – hij legt slechts twee pagina’s neer. Bovendien stelde verzoeker tijdens zijn gehoor dat hij nooit gereisd had met dit paspoort (CGVS-verslag, p. 9), terwijl de neergelegde kopie van zijn paspoort wel een stempel bevat (van 30 december 2015). Verzoeker toont dan ook niet aan dat het bladzijden zijn uit een authentiek paspoort is dat hem toebehoort. Volledigheidshalve merkt de Raad andermaal op dat fotokopieën slechts een betrekkelijke bewijswaarde hebben aangezien deze gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk. Verzoeker legde op het CGVS zijn originele Soedanese identiteitskaart voor, uitgegeven op 11 juli 2016 en geldig tot 10 juli 2021. Aan deze identiteitskaart werd geen bewijswaarde gehecht door het CGVS en de Raad stelt vast dat deze kaart ook niet opnieuw aan de Raad wordt voorgelegd of aan het verzoekschrift wordt gevoegd.

Verzoeker legt bij zijn verzoekschrift een kopie en ter zitting een geplastificeerde kopie van zijn geboorteakte en van de geboorteakte van zijn vader neer zonder dat wordt toegelicht, ook niet ter terechtzitting, hoe verzoeker deze “*originele*” geboorteakten dan zou verkregen hebben. Wat betreft de geplastificeerde kopie van verzoekers geboorteakte merkt de Raad op de QR code rechts onderaan in de breedte uitgerekt is, wat slechts op een slecht gefabriceerde kopie wijst en dit niettegenstaande het document geplastificeerd is. Wat betreft de geplastificeerde geboorteakte van zijn vader, merkt de Raad op dat het ditmaal een kleurenkopie (in betere staat dan verzoekers eigen geboorteakte) betreft. De handtekening onderaan het document is overduidelijk geen natte handtekening maar wel gekopieerd. Gezien informatie toegevoegd aan het administratief dossier wijst op vervalsingen van officiële documenten op grote schaal in Soedan kan slechts vastgesteld worden dat verzoeker partiële of gefotokopieerde documenten voorlegt en zijn verklaringen over Soedan bovendien ernstig tekort schiet, hij foute verklaringen aflegt over het land. Verzoeker toont dan ook niet aan dat hij inderdaad over de Soedanese nationaliteit beschikt.

2.4.13. De door verzoeker op het Commissariaat-generaal voorgelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas evenmin herstellen. Een document moet, om bewijswaarde te hebben, immers coherente en geloofwaardige verklaringen ondersteunen, *quod non in casu*, gelet op het voorgaande. In zoverre verzoeker afkomstig is uit Soedan, kan aan zijn asielrelaas geen geloof worden gehecht, noch kan blijken dat hij in de negatieve aandacht stond van zijn land.

2.4.14. De Raad benadrukt voorts dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen en algemene rechtsbeginselen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen en beginselen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat verzoeker de schending van artikel 10, § 3, van de Richtlijn 2013/32/UE van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming aanvoert, doch niet de minste toelichting geeft op welke wijze hij dit artikel geschonden acht. Bij ontstentenis van enige toelichting wordt dit onderdeel van het middel niet in aanmerking genomen

2.4.15. Verzoeker maakt daarnaast op generlei wijze aannemelijk dat zijn verzoek om internationale bescherming niet op een individuele, objectieve en onpartijdige wijze werd beoordeeld, rekening houdende met alle elementen van de zaak, of dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig relevant feit of gegeven dat de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen. Een schending van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 wordt dan ook niet aangetoond.

2.4.16. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.5. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.5.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.5.2. Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Soedan - in zoverre verzoeker inderdaad afkomstig is uit dit land - geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Waar het verzoekschrift nogmaals wijst op de risico's van personen van verzoekers etnische herkomst, werd vastgesteld dat hij deze niet heeft aangetoond. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

2.6. Er wordt geen gegrond middel aangevoerd.

2.6.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.6.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK